

Til § 11.

Den i denne bestemmelse hjemlede genoptagelsesadgang svarer i princippet til den adgang, der er hjemlet i retsplejelovens § 456 n til genoptagelse af danske faderskabssager.

Kapitel 5.

Til §§ 1—4.

Ved udformningen af værnetingsregler for kriminelle sager har man haft for øje, at det på grund af de særlige forhold i Grønland er af betydning, at bestemmelserne bliver så smidige som muligt. I § 1 fastslås i overensstemmelse med hovedprincippet i dansk retspleje gerningsstedets værneting, der imidlertid i modsætning til retsplejeloven kun er gjort fakultativt, idet der endvidere i § 2 er givet adgang til at anlægge en kriminel sag dér, hvor sigtede bor eller opholder sig.

I § 3 angives de retningslinier, der bør følges ved valget af værneting, idet det fremhæves, at der navnlig bør tages hensyn til, hvor sagen bedst kan opklares, og ved hvilken ret bevisførelsen, herunder førelsen af vidner, lettest vil kunne ske.

Udebliver tiltalte ved sagens første behandling i retten, må det påhvile retten af egen drift at påse, at sagen er anlagt ved lovligt værneting.

Medens anklagemyndigheden vil være henvist til at anlægge den kriminelle sag enten ved gerningsstedets eller opholdsstedets værneting, gives der i § 4 retterne en adgang til at overføre sagen til en hvilken som helst ret, hvor sagen mest hensigtsmæssigt kan behandles. Overførelsen af en sådan sag må dog enten ske med samtykke af den ret, der skal overtage sagen, eller efter landsdommerens bestemmelse.

En overførsel efter § 4 vil også kunne ske med hensyn til dele af en kriminel sag, der skønnes med fordel at kunne udskilles.

Til § 5.

Et af hovedprincipperne i betænkningssafnittet vedrørende retsplejen er adskillelsen af den dømmende og udøvende myndighed. I overensstemmelse med dette princip henlægges efter bestemmelserne i § 5 og følgende efterforskningen og tiltalerejsning i kriminelle sager til politiet, der bistås af underbetjentene og kommunefogederne, jfr. herved også kapitel 1 §§ 17—18.

Til § 6.

Det påhviler ikke kommunefogederne at foretage egentlig efterforskning i kriminelle

sager. Det er derimod af afgørende betydning for politiets virksomhed, at der i de ret vidtstrakte distrikter, der henlægges til det, kan disponeres over tillidsmænd, der i politiets fravær kan foretage uopsættelige skridt.

I overensstemmelse hermed pålægges det kommunefogeden, når han er kommet til kundskab om en forbrydelse, snarest at indsende indberetning herom til vedkommende polititjenestemand. Kommunefogeden bør selvfølgelig, hvis det skønnes påkrævet, forinden indberetningen afgives, foretage uopsættelige skridt til sikring af beviser og lignende. Denne virksomhed kan dog kun blive af begrænset betydning, da kommunefogederne som regel ikke vil have de fornødne forudsætninger for at foretage videregående efterforskningsskridt, og de særlige retsmidler, der i de følgende paragraffer er hjemlet politiet adgang til at anvende såsom beslaglæggelse, ransagning og anholdelse, ikke kan bringes i anvendelse af kommunefogederne.

Til § 7.

Det må anses for påkrævet, at der til gennemførelse af en effektiv efterforskning tillægges politiet visse beføjelser i lighed med de beføjelser, der efter den danske retsplejelov, kapitlerne 68, 69 og 71 er tillagt politiet.

Efter de nævnte bestemmelser i den danske retsplejelov er politiets beføjelser på disse områder imidlertid undergivet nøje kontrol af domstolene.

Gennemførelsen af tilsvarende kontrolforanstaltninger i Grønland vil ofte være forbundet med store vanskeligheder eller være ligefrem umulig. Man har imidlertid anset det for afgørende, at befolkningen i Grønland i tilsvarende omfang som befolkningen i Danmark sikres mod overgreb fra de udøvende myndigheders side.

Dels ud fra disse betragtninger, dels under hensyn til, at trangen til anvendelse af efterforskningsskridt af den nævnte beskaffenhed ikke kan antages at være så stor i Grønland som i Danmark, har man ved udformningen af de følgende regler om ransagning, beslaglæggelse og anholdelse, kun tillagt politiet sådanne beføjelser, som af hensyn til de kriminelle sagers forsvarlige gennemførelse eller af hensyn til retssikkerheden må anses for absolut påkrævede. I det omfang, det kan anses for praktisk gennemførligt, har man endvidere foreslået regler om domstolskontrol med sådanne foranstaltninger.

Til §§ 8—9.

I modsætning til den danske retsplejelov, kapitel 68, hvorefter beslutninger om be-